

Warszawa, dnia 18 grudnia 2013 r.

**PODSEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE ŚRODOWISKA***Janusz Zaleski*

DLP. II-680-31/13/JJ

**Pan
Adam Wasiak
Dyrektor Generalny
Lasów Państwowych**

W związku ze spotkaniem z przedstawicielami Zjednoczenia Łemków z dnia 3 grudnia 2013 r. w sprawie przejętych lasów osób prywatnych deportowanych z województw: małopolskiego, podkarpackiego, lubelskiego i podlaskiego przekazuję następujące stanowisko, z prośbą o stosowne wykorzystanie.

Ze względu na istniejące uwarunkowania prawne, wydaje się, że prawnie i ekonomiczne uzasadnione jest dążenie przez nadleśniczych reprezentujących Skarb Państwa w postępowaniach administracyjnych o zwrot mienia przejętego na rzecz Skarbu Państwa prowadzonych w trybach nadzwyczajnych Kodeksu postępowania administracyjnego do zawierania ugód i nie kierowania skarg do wojewódzkich sądów administracyjnych.

Zaskarżenia wszelkich zapadłych w postępowaniach administracyjnych czy cywilnych orzeczeń nie świadczy jednoznacznie o dbałości o interes Skarbu Państwa. Takie działania nadleśniczych, biorąc pod uwagę obowiązujący stan prawny i zapadłe w podobnych sprawach wyroki sądowe, nie wypełniają normy art. 35 ustawy z dnia 28 września 191 r. o lasach w zakresie właściwego reprezentowania Skarbu Państwa w działaniach wynikających z prowadzenia gospodarki leśnej. Zaskarzanie zapadłych orzeczeń musi być uzasadnione ich potencjalną wadliwością, gdyż w przeciwnym razie rodzi to tylko konieczność ponoszenia przez Skarb Państwa dodatkowych kosztów postępowania sądowego i zastępstwa procesowego. W tym kontekście budzi obawy postępowanie niektórych nadleśnictw występujących z wnioskami o wznowienie postępowania w sprawach, w których wydano prawomocne orzeczenia kilka lat temu.

Również w wątpliwość należy poddać możliwość uzyskania korzystnych orzeczeń sądów z powództwa o zasiedzenie składanych przez Lasy Państwowe, w świetle uchwał Sądu Najwyższego (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 1992 r. [sygn. akt III CZP 133/92], uchwała Sądu

Najwyższego z dnia 26 października 2007 r. (sygn. akt III CZP 30/2007)].

Ponadto należy nadmienić, że wzajemne ustępstwa czynione sobie przez strony nie muszą być *expressis verbis* wymienione w treści ugody. Na ich istnienie mogą wskazywać okoliczności zawarcia ugody, które mogą zostać ustalone w postępowaniu sądowym na podstawie wszelkich dopuszczalnych w tym postępowaniu dowodów. Uгода jest również optymalnym sposobem załatwiania spraw o korzystanie z nieruchomości współwłasności powstałych w wyniku przeprowadzonych podziałów.

Dopiero w następstwie przeprowadzenia tych spraw właściwym jest składanie przez byłych właścicieli spornych nieruchomości wniosków o ustalenie treści ksiąg wieczystych do sądów rejonowych właściwych ze względu na położenie działek, jak również wniosków o wydzielenie mienia oraz wydanie nieruchomości. Założenie ksiąg wieczystych umożliwi przeprowadzenie postępowań scaleniowych.

Jednocześnie nadmieniam, że wskazane jest, aby po zakończeniu postępowania i wydaniu nieruchomości w przypadkach spełniających przesłanki dotyczące np. likwidacji szachownicy gruntów i enklaw dokonywać zmian działek.

Z pozdrowieniem

PODSEKRETAŃ STANU
GŁÓWNY KONSERWATOR PRZYRODY

Janusz Zakas

Do wiadomości:

Zarząd Główny Zjednoczenia Łemków
ul. Jagiełły 2, 38-300 Gorlice